

Sygn. akt: I C 457/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dorota Cichorz-Dąbrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2017 r. w S.

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko J. S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy, Wyrok Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 23 maja 2000 r. w sprawie IC 4/00 zaopatrzone w klauzulę wykonalności z dnia 12 września 2000 r. w części, tj. co do kwoty odsetek ustawowych od kwoty 258,24 zł za okres od dnia 13 września 2001 r. do 14 maja 2005 r. i za okres od dnia 6 sierpnia 2008 r. do dnia 3 października 2011 r.,

II. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt I C 457/17

UZASADNIENIE

Powód A. D. w dniu 5 kwietnia 2017 roku złożył do tutejszego Sądu pozew przeciwko J. S. o pozbawienie tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 23 maja 2000r. w sprawie I C 4/00, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 12 września 2000r. W uzasadnieniu pozwu powód podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W odpowiedzi na pozew pozwana J. S. wniosła o oddalenie powództwa. W ocenie pozwanej zobowiązanie powoda nie wygasło. Wskazała, iż wielokrotnie występowała do komornika z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, jednakże wszystkie inicjowane przez nią postępowania były następnie umarzane ze względu na bezskuteczność egzekucji. Zdaniem pozwanej powództwo wytoczone przez powoda ma jedynie na celu przedłużenie i utrudnienia prowadzonego obecnie postępowania egzekucyjnego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23 maja 2000r. Sąd Rejonowy w Szczytnie w sprawie o sygn. I C 4/00 z powództwa R. i J. małż. S. wydał wyrok przeciwko A. D.. W dniu 12 września 2000r. w/w wyrokowi nadano klauzulę wykonalności.

(dowód: wyrok z dn. 23.05.2000r. k. 2 w aktach sprawy KM 332/17)

W dniu 18 września 2000r. J. S. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie K. K. wniosek o wszczęcie egzekucji. Komornik postanowieniem z dnia 12 września 2001r. w sprawie prowadzonej pod sygn. Km 418/00 umorzył postępowanie egzekucyjne. Pozwana w dniu 14 maja 2008r. wystąpiła do Komornika z kolejnym wnioskiem egzekucyjnym. Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2008r. w sprawie Km 574/08 postępowanie zostało umorzone.

Na wniosek pozwanej z dnia 3 października 2014r. Komornik Sądowy przy (...)M. K. wszczął postępowanie egzekucyjne. Z uwagi na bezskuteczność egzekucji w dniu 13 lipca 2015r. w sprawie Km 3825/14 postępowanie zostało umorzone.

Obecnie przed Komornikiem Sądowym przy (...)M. K. toczy się kolejne postępowanie egzekucyjne z wniosku J. S. przeciwko dłużnikowi A. D., wszczęte na podstawie wniosku z dnia 1 marca 2017r.

(dowód: pismo Komornika Sądowego z dn. 21.06.2017r. k. 40, pismo Komornika Sądowego z dn. 12.07.2017r. k. 47, pismo Komornika Sądowego z dnia. 17.07.2017r. k. 48, odpowiedź Komornika Sądowego z dn. 15.09.2017r. k 55, wniosek egzekucyjny k. 1 w aktach sprawy Km 332/17, dokumenty na k. 1-27 ze sprawy Km 3825/14)

Sąd zważył, co następuje:

Niniejsze powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Powód występując z żądaniem pozwu stanął na stanowisku, że w związku z upływem czasu od powstania tytułu egzekucyjnego doszło do przedawnienia roszczenia, a jego zobowiązanie względem pozwanej wygasło.

Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa twierdziła z kolei, że zarzut przedawnienia roszczenia nie jest uzasadniony, bowiem pozwana wielokrotnie inicjowała przeciwko powodowi postępowania egzekucyjne, wskutek czego doszło do przerwy biegu przedawnienia.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Przewidziane w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. zdarzenia obejmują swoim zakresem wszystkie te sytuacje, z którymi przepisy prawa materialnego łączą wygaśnięcie zobowiązania. W tym kontekście przyjmuje się, że powołany przepis stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Na podstawie regulacji materialnoprawnych w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie), jak też takie, w odniesieniu do których wola wierzyciela i dłużnika nie mają znaczenia (do tych należą, m.in., przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada).

W uzasadnieniu podstawy roszczenia określonego w pozwie jako żądanie pozbawienia wykonalności tytułu egzekucyjnego powód powoływał okoliczność wskazującą na oparciu żądania na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w postaci przedawnienia roszczenia z uwagi na upływ czasu od chwili powstania tytułu egzekucyjnego.

Zgodnie z przepisem art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez Sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń

tego rodzaju był krótszy. Należy dalej zauważyć, że stosownie do treści przepisu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. W doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego, powszechnie przyjmuje się, że czynnością procesową powodującą przerwanie biegu terminu przedawnienia jest złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie II CK 276/04; Lex nr 284135; z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie III CZP 101/03, OSNC 2005, nr 4, poz. 58), a także złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji.

Istotą przerwania biegu przedawnienia zgodnie z przepisami art. 124 k.c. jest to, że termin przedawnienia przestaje upływać z chwilą zaistnienia okoliczności powodującej przerwę i nie biegnie przez cały czas jej trwania, zaś po przerwie biegnie na nowo. Dłużnik po przerwaniu biegu terminu przedawnienia znajduje się w takim położeniu prawnym, jakie istniało, gdy roszczenie stało się wymagalne.

W przedmiotowej sprawie bezspornie kilkakrotnie dochodziło do przerwania biegu przedawnienia z uwagi na składanie przez J. S. wniosków o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, tj. w dniu 18 września 2000 roku, 14 maja 2008 roku, 3 października 2014 roku oraz 1 marca 2017 roku. Podjęte przez wierzyciela czynności każdorazowo doprowadzały do przerwania biegu przedawnienia (w odniesieniu do tej części roszczenia, która nie była jeszcze przedawniona w chwili dokonywania czynności). Nie uległo zatem z pewnością przedawnieniu stwierdzone tytułem wykonawczym roszczenie w zakresie zasądzonej w nim należności głównej, albowiem pomiędzy kolejnymi postępowaniami egzekucyjnymi nie upłynął 10 - letni okres.

Z uwagi na fakt, iż powód żądał pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w całości, wskazując jako podstawę powództwa fakt przedawnienia, Sądu zobowiązany był rozstrzygnąć w ramach takiej podstawy, także czy nie przedawniły się jakiegokolwiek roszczenia wynikające z tytułu wykonawczego tj. w zakresie zasądzonych należności ubocznych – odsetek. Zgodnie bowiem z przepisem art. 125 § 1 zdanie drugie k.c. jeżeli stwierdzone w ten sposób [orzeczeniem sądu] roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Powołany przepis ustanawia odrębny (w porównaniu z ogólnym dziesięcioletnim), trzyletni termin przedawnienia dla roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem w zakresie roszczeń obejmujących świadczenia okresowe należne w przyszłości.

Wyrok wydany przeciwko A. D. uprawomocnił się 19 sierpnia 2000 roku. J. S. złożyła wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, która została nadana 12 września 2000 roku. Od tego dnia bieg przedawnienia roszczenia głównego i roszczenia odsetkowego rozpoczął się na nowo. Pozwana przed upływem 3 lat licząc od daty 12 września 2000 roku, a więc od daty gdy bieg przedawnienia roszczenia odsetkowego rozpoczął się na nowo, podjęła kolejną czynność, która przerwała bieg przedawnienia, mianowicie złożyła wniosek o wszczęcie na podstawie tytułu wykonawczego postępowania egzekucyjnego przeciwko A. D.. Przez cały czas trwania postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygn. akt Km 418/00, a więc do momentu jego umorzenia na podstawie postanowienia z dnia 12 września 2001 roku przedawnienie nie biegło. Umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje bowiem, że w stosunku do roszczenia głównego stwierdzonego tytułem wykonawczym bieg terminu przewidzianego w art. 125 k.c. rozpoczyna się na nowo, ponieważ wszczęcie postępowania egzekucyjnego spowodowało ponownie przerwę biegu terminu przedawnienia.

J. S. po umorzeniu postępowania egzekucyjnego ponowny wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego złożyła dnia 14 maja 2008 roku, a więc przed upływem 10-letniego terminu przedawnienia roszczenia głównego, jednakże w zakresie roszczenia o odsetki należy wskazać, że uległo ono przedawnieniu za okres wcześniejszy niż 3 lata od dnia złożenia ponownego wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Przedawnieniu uległy zatem zasądzone postanowieniem świadczenia okresowe należne w przyszłości - czyli odsetki od dnia 13 września 2001r. do daty poprzedzającej o 3 lata wszczęcie egzekucji w 2008 roku - czyli do dnia 14 maja 2005 roku. Analogicznie należy uznać o przedawnieniu roszczeń o odsetki od dnia 6 sierpnia 2008r. do daty poprzedzającej o 3 lata wszczęcie kolejnej egzekucji w 2014 roku – czyli do dnia 3 października 2011 roku.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 23 maja 2000 roku wydanego w sprawie I C 4/00, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 12 września 2000 roku – w części tj. w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej 258,24 złotych należnych w okresie od dnia 13 września 2001 roku do dnia 14 maja 2005 roku oraz w okresie od dnia 6 sierpnia 2008 roku do dnia 3 października 2011 roku, oddalając powództwo w pozostałej części. W pozostałej części tytuł wykonawczy nadal podlega wykonaniu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...),
3. (...)
- S., (...)